

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon

Am norii suire și coborâre, și pe tron de heruvimi sunt purtat între cer și pământ. Așa cum umblă omul pe pământ, așa umblu Eu pe cer, și am sfinții însoțire, și pe îngeri slujitori de foc împrejurul tronului slavei. Cete îngerești cântă laude cerești Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și e plin cerul și pământul de mărirea lui Dumnezeu întru coborârea Sa cuvânt pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Meu Savaot. Sunt Domnul sfinților și al îngerilor. Din slavă în slavă vin cu sfinții Mei și te povățuiesc cu slavă mare, o, popor învățat de Dumnezeu. Din cuvânt în cuvânt vin și-ți dau ție cuvântul Meu și al sfinților Mei. Dacă Eu n-aș mai veni la tine cu sfinții, diavolul ar veni și ți-ar lua mințile ca să te tragă spre lucrările lui, spre întunericul lui, ca să-ți pierzi veghea cea pentru Dumnezeu și căutarea ta după duhul vieții și te-ar goli ca pe fiii lumii de frumusețea Mea din tine, măi poporul Meu. Vin la tine cu sfinții, fiule. Unde mai este pe pământ Dumnezeu atât de mult cu omul în cuvânt? Unde mai pot Eu grăi omului așa cum grăiesc cu voi, fiilor? Cei ce-Mi văd și-Mi știu venirea Mea la voi, aceia își închipuie că voi sunteți plini de fericiri și de puteri și de măriri, dar Eu sunt cu umilință între voi, și nici voi nu sunteți altfel, și suntem sub sarcină unii pentru alții și sub lucrarea cerului, care este grea, fiilor, și trebuie răbdare mare pentru purtarea ei. Duhul Sfânt este Cel ce ne dă și ne poartă, iar biserica cea de sus coboară har peste har pentru lucrarea Mea cu voi pe pământ. Lucrarea Mea este înnoirea, este curățirea, este dorul să fac ordine ca în cer pe pământ. O, în toate să vă placă ordinea, fiilor, și s-o grăbiți mereu să se facă și să fie, dar mai ales în cele ale Mele în voi, de la care toate înviază în jur și se fac cerești pe pământul Meu cu voi. Eu sunt plin de răbdare și aștept după voi, căci puterea voastră e micuță, iar dorul Meu este mare și-Mi trebuie răbdare, că Mi-e milă să lucrez cu minuni între voi, căci sufletul din om este firav.

O, trebuie umilință fără de margini în voi pentru lucrarea Mea cu voi, fiilor. Vin cu sfinții la voi, vin cu umilința Mea și a lor ca să stau cu voi la masă de cuvânt, masă cerească pe pământ, și se adună cetele cerești la această slavă. E ceata mucenicilor la masă cu voi în ziua aceasta, că are sărbătoarea mucenicului Pantelimon această ceată, și se bucură sfinții că în zilele lor de sobor fac popas pe pământ prin venirea Mea la voi cuvânt și povață multă pentru viață, pentru cer pe pământ cu voi, fiilor.

Iubiți duhul învățaturii, măi fiilor. Umiliți-vă mult și fiți recunoscători pentru acest har ceresc. Să se prindă de voi toată învățătura cea de sus, căreia trebuie să-i vegheați împlinirea, căci împlinirea cuvântului Meu cu voi și peste voi, aceasta înseamnă cerul pe pământ și puterea lui cu voi, și jalea lui satana pentru locul Meu cu voi pe pământ.

O, ce păcat, ce păcat pe cei ce n-au mai putut crede până la sfârșit venirea Mea din zilele acestea aici! Le va fi grea mustrarea conștiinței când vor vedea cu ochii și cu duhul măreția Mea în cuvântul acesta, în toată taina coborât și lucrat. Îi trebuie omului minte deșteaptă ca să poată înțelege pe Dumnezeu în acest cuvânt. Dacă omul nu iubește sfințenia minții și a inimii n-are cu ce să priceapă mărirea lui Dumnezeu în acest cuvânt atâta de milos, cu atâta iubire și umilință în alcătuirea lui ca să Mă port cu el după om și să-i port pașii înapoi spre rai, unde i-am făcut Eu omului locuință după ce l-am zidit, și care este de atunci și până la sfârșit ținută în taină și așteptând ea iubirea omului.

Mă bucur și Mă alin că pot să cobor pe pământ, că pot coborî cu voi, o, sfinți iubiți cu care vin. Vin iarăși pe pământ, și e atât de închisă mintea omului și e abătută spre cele de pe pământ mai mult decât oricând, dar Noi punem pe pământ învățătura vieții și îndemnul cel sfânt, că sunt dintre cei care așteaptă să ia din cer și să pună peste viața lor.

Tămăduire să dai minții lor, o, mucenicule tămăduitor, sărbătorit azi între sfinții mucenici mărturisitor pentru numele Meu. Harul cel de sus să-ți fie în cuvânt, și putere să aibă cuvântul tău în ziua ta de sobor între sfinți. Amin.

— *Te binecuvintez, Doamne al meu, că ai coborât în mintea și în inima mea duhul și darul ascultării, Doamne, și duh aprins pentru mărturisirea Ta. Suferea inimioara mea de lipsa Ta din om, așa cum suferi Tu acum în cei ce Te poartă cuvânt peste pământ, și cu răbdare fără margini în ei văd această suferință mistuindu-se în ei și ocrotindu-Te pe Tine ca să poți să vii. Aici poți grăi cu cuvântul, dar peste tot pe pământ glasul Tău este altfel, este prin cutremure, prin foc care arde pe pământ, prin ape mari și pedepsitoare peste oamenii reci cu credința, prin fulgere și trăsnete, prin boli și dureri, prin războaie, prin bătaii fel de fel ca să se mai oprească nelegiuirile oamenilor și nepăsarea lor de Dumnezeu. O, cu duh de învățătură multă glăsuiești și aici, dar cu cuvântul, Doamne, și mari trebuie să fie cu ascultarea fiii acestui cuvânt de naștere din nou a omului, naștere de sus, Doamne.*

Vă trebuie multă, multă învățătură și mereu vă trebuie, și multă umilință pentru ea apoi, o, fii ai acestui cuvânt care vă naște și vă crește pe voi. Așadar cercetați-vă singuri și mult cercetați-vă dacă sunteți în credință și în faptele credinței, dacă sunteți blânzi și smeriți cu inima, dacă aveți inima înfrântă și smerită, dacă aveți darurile dragostei cerești între voi. O, cei ce nu au smerenie sunt cei ce întorc vorba, sunt cei ce se mândresc și se răzvrătesc cu inima când se umblă la purtarea lor. O, nu uitați că Duhul Sfânt trebuie să locuiască în voi cu toate darurile Lui scrise în Scripturi. De aceea căutați cu multă sfială să luați unii de la alții și să nu luați din mintea voastră, din simțirea voastră, ca nu cumva să crească în voi păcatul trufiei și al judecării de frați, al privirii necurate și al nedragostei apoi.

O, căiți-vă mult, căiți-vă îndelung, chiar și dacă nu vi se pare că ați greșit. Se vede omul care nu are pocăință mereu, se vede după față, se vede după purtare, se vede după lipsa umilinței, și e dureros la cer aceasta. O, plângeți-vă păcatele așa cum și le plângeau sfinții, așa cum și le plângea David, căci cel ce nu se pocăiește mereu nu are dragoste în el, ci are duh de judecată și ochi vinovați, iar cel ce umblă în nedragoste este trufaș, n-a trecut de la moarte la viață, și unul ca acela așteaptă dragoste.

O, frați iubiți în Domnul, dezvinovățirea este dușmanul învierii omului. Vai celui ce nu se bucură de fratele său când acela vine în ajutorul umilinței lui! Vai celui ce se dezvinovățește în afara lui! Din pricina acestui păcat nu mai înviază omul. Uită omul că este păcătos și se dezvinovățește, săracul, și se face urât la Dumnezeu. Spălarea sufletului face frumos sufletul omului, nu dezvinovățirea. Mucenicia îl face frumos și spălat pe om, iar cel ce-și spală mereu sufletul, acela este mucenic. Feriți-vă apoi de simțământul răzbunării. E de la diavolul acest simțământ, și se lucrează în fel și chip de către cel nesocotit la minte, de către cel care se ia după mintea lui.

Să audă învățătura aceasta toți cei care iau de la Domnul cuvântul acestui izvor de cuvânt pentru creșterea Domnului în ei. O, plângeți-vă păcatele, ca să nu mai râdeți, că n-are cine să vă mai spele de păcate și să vă așeze curați la masa milei Domnului. Vine Domnul să vă fie duhovnic și să vă scoată de la pedeapsa neascultării de Dumnezeu. Uitați-vă la omul Adam, care a lepădat ascultarea de Dumnezeu și a căzut apoi, și greu s-a mai trezit să-și vadă păcatul cu care L-a îndurerat pe Domnul, pe Făcătorul său. Vine Domnul să vă fie duhovnic, căci cei ce-și spun duhovnici peste voi nu vă curăță de păcat, iar ei ar trebui să vă învețe și să vă vegheze împotriva păcatului și să vă curețe de păcat și să vă împace cu Domnul dacă s-au făcut duhovnici peste sufletele voastre.

Omul trebuie să se lepede de sine ca să poată face ascultare pentru viața lui cea de sus, iar altfel el nu poate să asculte, și ascultă de mintea lui, de pornirile lui, de simțirile lui, și este urât un astfel de om și nu atrage pe Domnul spre el. Eu am ascultat de Domnul, și am ascultat de duhovnicul meu apoi, de cel care a știut și a căutat să mă dea Domnului cu totul, iar eu am aprins în mine dorul de cer și milă de om și am mers spre jertfă cu mucenicie pentru ca să nu mă

lepăd de Domnul înaintea celor ce-mi cereau aceasta, iar credința mea a fost tămăduirea mea, a sufletului meu, care s-a umplut de Domnul prin îndrumarea duhovnicului meu, și împreună ne-am dat Domnului mucenici, ca să aibă cei credincioși tămăduitori pentru ei între cei din cer.

Iată doctoria vindecării: trupul și sângele Domnului spală sufletul de păcate și de faptele pierzării, îl spală așa cum iese curată cămașa care intră la spălat în leșier și iese albă și frumoasă la vedere. O, tot așa și pentru suflet trebuie tot felul de înălbitori, că e scump sufletul, iar trupul trebuie să stea mic și să n-aibă drepturi care să-l piardă pe suflet, dar pentru aceasta trebuie lumină și înțelepciune din cer, căci altfel omul nu știe de unde să culeagă pentru el pentru ca să facă rod cu bun gust pentru mântuirea lui. O, de unde știe albină să nu-și culeagă hrana ei și a omului apoi din flori otrăvitoare? De la Domnul are ea duhul ei și cunoștință are. Tot așa și omul ar fi să aibă, dar el ia multă otrăvă în el și mănâncă din ea apoi înăuntrul lui, mănâncă rodul ei, iar florile otrăvitoare sunt pe pământ ca să facă și ele lucrarea lor peste cei ce nu ascultă de Dumnezeu. La fel și fața păcatelor, este lăsată pe pământ spre pedeapsa celor ce nu iubesc pe Domnul, iar pentru aceasta să se judece omul pe sine, nu pe Domnul că a lăsat la alegerea omului harul sau pedeapsa cea de la nedragostea pentru harul cel de sus.

O, când omul nu are somn el caută o floare care-i dăruiește somn pentru sănătatea trupului, dar când el are somn mult și greu, care-l scoate din iubirea de Dumnezeu, cum de nu caută și atunci să nimicească acest vrăjmaș și să ia în ajutor pentru el o floare, o frunză măcar, sau pe Domnul de iubire și de ocrotire împotriva vrăjmașilor sufletului lui? Eu sunt tămăduitor pentru trupuri și sunt și pentru suflete, și vă rog și vă învăț să vă plângeți păcatele și să nu vi le lăsați netămăduite, că vine Domnul să vă fie duhovnic, vine pe pământ după voi și vă cuvintează și vă cheamă spre scăpare și spre înviere, dar nu vă dezvinovățiți, și feriți-vă de acest păcat, că e păcatul trufiei acest păcat. Când nu primiți ajutorul duhovnicesc de lângă voi, sunteți trufași, vă socotiți mai de cinste decât cel care dă să vă ajute, care vă dă ajutorul după îndemnul Domnului pentru voi, iar dacă nu vreți să fiți trufași, aplecați-vă să primiți facerea voastră mereu, că nimic nu vă strică din cele ce vin spre îndreptare peste voi, ci vă folosește mult dacă aveți minte să pricepeți cu ea. Strângerea laolaltă este har mare. Nu fugiți de acest har! Fiți neobosiți pentru acest mare dar dacă-l aveți, căci alții nu-l au, și nu cresc dacă nu-l au. Fiți mici în fața acestui mare dar, ca să creșteți prin el, căci daruri multe vin prin el apoi la voi! Amin.

Te binecuvintez, Domnul meu Iisus Hristos, că ai așezat în mintea mea și în inima mea și în credința mea darul ascultării, care m-a ajutat să ascult până la jertfa trupului meu, pe care Ți l-am adus Ție prinos curat și tămăduitor pentru cei ce mă cheamă să le dau vindecare. O, să nu mai rădă omul, Doamne. Să plângă omul pentru păcatele lui, să plângă cu jale și să se vindece de păcat. Aceasta este doctoria mea cea din cer pentru om acum. Iar Tu, Doamne al meu, fii binecuvântat de toți cei care ascultă de Tine și de cei de lângă ei lucrători ai Tăi pentru ei, pentru cei ce merg spre cer prin ascultarea lor, o, Doamne. Amin.

— Slava Mea este cu cei ce ascultă, și Mi-e tare ușor cu ei, și Mi-e tare, tare greu de la cei ce nu știu ce este și ce face ascultarea, ca să învețe și ei din ea când vin să se dea Domnului cu viața lor. Când îl văd pe om că râde Mă umplu de jale și de rană. Râsul lui e rană pentru Mine. Nu mai este dragoste sfântă și ascultare sfântă pentru ea de la cei ce caută pe Domnul. Iubirea Mea este mare, dar ascultarea omului este puțină ca și iubirea lui. N-are omul foc după Domnul în inima lui, de parcă e fără de păcat, săracul. O, omule necăjit, mai bine stai în jarul durerii și al plânsului pentru păcat, căci focul pentru cei păcătoși este greu de îndurat apoi. Alungă râsul de pe fața ta și de pe inima ta, că ai nevoie de pace multă peste durerile tale cele de la păcat. O, vino spre deșteptare, omule, mai înainte de plata cea pentru păcat. Vino să te spăl și să te curăț și să te primenesc și să-ți fiu duhovnic apoi, că nu mai este nimeni pe pământ ca să te scape de pedeapsa pe care ți-o tot strângi, și nu se suie la mintea ta ce este această pedeapsă. O, vino spre vindecare, vino spre ascultare și nu te mai teme că ascuți prea mult, căci până la sfârșitul ascultării trebuie să ascuți, fiindcă neascultarea îl atrage pe diavolul peste ființa ta.

Am dat ție învățătură tare, Eu și mucenicul Pantelimon tămăduitorul, și trebuie umilință fără de margini, măi poporul Meu. Am pus pe masă în ziua aceasta ca să ia toți învățătură, iar voi fiți recunoscători pentru duhul învățaturii, fiilor, și arătați-vă împlinitori înaintea Mea, căci lucrul Meu cu voi se împarte peste tot. O, unde mai este atât de mult pe pământ Dumnezeu cu omul? Unde mai pot Eu grăi omului așa cum grăiesc cu voi?

O, ce mare păcat se ridică la cer din dreptul celor ce nu iau de la Domnul acest cuvânt și îl batjocoresc pe el spunând că este cuvânt de om! Așa a spus și poporul Israel, a spus că nu e Domnul Cel ce a fost răstignit pe cruce, căci după ce am înviat ca să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat în cuvânt și în trup și în faptă, au plătit bani mai-marii poporului la cei care trebuia să mintă că n-am înviat și că M-au furat ucenicii, numai să nu creadă ei, numai să nu se supună ei adevărului.

Acum pace ție, popor al cuvântului Meu! Binecuvintez pregătirea sărbătorii cu strângere la izvor în zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară. Aștept cuprins de dor strângerea Mea cu ei, cu cei ce vin ca să bea, și le dau și lor să poarte dor, căci dorul este dulce, dulce de tot, și mai ales cel sfânt. Eu cu dorul Mă hrănesc, și crește el în Mine și Mă arde și Mă pornește să vin și să Mi-l alin, și așa-Mi alin Eu dorul Meu cel greu după om și așa Mă mângâi de dor, de durerea dorului Meu cel mult, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2013